

[Aksel Larsen.]

mere nøjagtige oplysninger om, hvor meget skatterne vil give i det kommende finansår, således at vi kan få kontrolleret, om regeringens beregninger, der lå til grund for forhøjelsen af de indirekte skatter i februar, også holder stik.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 88 stemmer; 59 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til normeringslov for finansåret 1964-65.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 99) findes i tidenden sp. 4122, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 567).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

Tredje behandling af forslag til lov om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 100) findes i tidenden sp. 4122, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 567).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene som helhed sættes til forhandling.

Finansministeren (Poul Hansen): Der blev ved anden behandling af disse lovforslag stillet spørgsmål til mig af de ærede medlemmer hr. Erik A. Jensen og hr. Grøndahl. Jeg lovede at vende tilbage til disse ting ved tredje behandling og vil gerne nu supplere og uddybe, hvad jeg sagde ved den lejlighed.

Det ærede medlem hr. Erik A. Jensen spurgte, om de medlemmer af lønningsudvalget, der ikke tillige er medlemmer af lønningsrådet, kunne blive gjort bekendt med det materiale, der fra styrelser og organisationer forelægges lønningsrådet vedrørende normeringslovforslaget.

Om dette materiale kan jeg oplyse, at finansministeriet hvert år indkalder bidrag til normeringslovforslaget fra de enkelte styrelser i en skrivelse, hvori er angivet de retningslinjer, som normeringslovforslaget agtes udarbejdet efter. På grundlag heraf udarbejder styrelserne, eventuelt efter forudgående drøftelser med etatsorganisationerne deres bidrag til normeringslovforslaget, som herefter tilstilles finansministeriet. Denne fremgangsmåde er i princippet den samme, som følges ved udarbejdelsen af de årlige finanslovsforslag. Såvel normeringslovforslaget som finanslovsforslaget udarbejdes i finansministeriet på grundlag af de enkelte styrelseres bidrag, og herunder koordineres bidragene med henblik på dels at afstemme de enkelte forslag indbyrdes, dels at holde dem inden for de rammer, der er fastsat i indkaldelsesskrivelsen. En sådan koordinering er nødvendig, bl. a. fordi de enkelte styrelser ikke i lige stor udstrækning ved udarbejdelsen af deres bidrag følger de angivne retningslinjer.

Ved udarbejdelsen af normeringslovforslaget har finansministeriet siden lønningsrådets oprettelse for over 40 år siden indhentet rådets udtalelser om styrelsernes bidrag. Denne udtalelse er af rådgivende karakter. Når det er fundet hensigtsmæssigt at indhente lønningsrådets udtalelse, skyldes det ikke mindst, at statstjenestemændenes tre forhandlingsberettigede centralorganisationer er repræsenteret i rådet og dér kan få lejlighed til at give udtryk for deres synspunkter om de fremsatte bidrag.

Det rent forberedende materiale, der således forelægges lønningsrådet, og som kun omfatter styrelsernes bidrag til normeringslovforslaget, men ikke de enkelte organisationers henvendelser til styrelserne, er meget omfattende og indeholder et meget betydeligt antal enkeltforslag med detaljerede bemærkninger. Materialet er imidlertid også udarbejdet efter noget forskellige synspunkter, dels fordi styrelserne, som

[Finansministeren.]

jeg har nævnt, ikke i lige stor udstrækning følger de retningslinjer, som finansministeriet har angivet, dels fordi nogle styrelser inden udarbejdelsen af deres bidrag har søgt forhandling med finansministeriet og derfor kun har medtaget de forslag, som i det væsentlige kan påregnes godkendt. Derefter fremsættes så forslaget til normeringslov efter den samlede regerings beslutning.

Jeg vil mene, at det for lønningsudvalget kun vil betyde en forøgelse af det i forvejen meget store materiale, der skal gennemgås, hvis udvalget skal gøres bekendt med de enkelte styrelser bidrag. Det er jo, som jeg har sagt, kun et forberedende materiale og noget uensartet. Jeg tror derfor ikke, det vil være af væsentlig værdi for lønningsudvalget, og jeg må være af den opfattelse, at det vil være at foretrække, at udvalgets medlemmer som hidtil behandler normeringslovsforslaget på grundlag af det materiale, der indeholdes i lovforslaget med dets bemærkninger, idet jeg naturligvis føjer til, at jeg altid vil være til rådighed for udvalget angående de spørgsmål, man ønsker nærmere belyst.

Om det spørgsmål om teknikumingeniørerne, som det ærede medlem hr. Grøndahl rejste, kan jeg sige følgende.

Såvel i den daværende finansministers fremsættelse af forslag til lønningslovene i 1958 som i den af folketingets lønningsudvalg afgivne betænkning over lovforslagene samt i lønningsudvalgets betænkning over forslag til normeringslov for finansåret 1959-60 angående tjenestemandssatte civilingeniørers overførsel fra 18. og 23. lønningsklasse til 19. og 24. lønningsklasse er der givet udtryk for, at besættelsen af statens overordnede ingeniørstillinger bør ske efter ansøgernes kvalifikationer uden hensyn til, hvor uddannelsen er erhvervet. Dette synspunkt må stadig anses for gældende.

Finansministeriet er uden indflydelse på besættelsen af ledige advancementsstillinger blandt de overordnede ingeniørstillinger, idet afgørelsen træffes af de enkelte styrelser, men afgørelsen bør i overensstemmelse med de ved lønningslovenes gennemførelse angivne forudsætninger træffes efter et rent kvalifikationssynspunkt, således at der bort-

ses fra, hvor den pågældende har erhvervet sin uddannelse.

Hvad angår spørgsmålet om omnormering af ledige stillinger, der tidligere har været besat med civilingeniører i 24. lønningsklasse, til 23. lønningsklasse med henblik på at tilvejebringe mulighed for at besætte stillingerne med teknikumuddannede ingeniører, skal jeg sige, at sådanne forslag er i overensstemmelse med de synspunkter, der er givet udtryk for i lønningsudvalgets betænkning over forslag til normeringslov for finansåret 1959-60 i forbindelse med tjenestemandssatte civilingeniørers overførsel til den fællesakademiske lønramme. Udvalget henviste i denne betænkning til, at der ikke ville finde nyansættelse sted af civilingeniører i 19. og 24. lønningsklasse, hvorfor disse stillinger forudsattes afskrevet ved ledighed. Endvidere anførte udvalget, at det ikke var hensigten, at den hidtidige placering af teknikumingeniørerne i 18. lønningsklasse med advancement til 21. og 23. lønningsklasse skulle påvirkes af den foreslåede placering af civilingeniører i 19.-24. lønningsklasse, der under de foreliggende forhold er af rent overgangsmæssig karakter, og udvalget forudsatte, at der som hidtil i det omfang, arbejdsmæssige forhold i forbindelse med alders- og anciennitets-hensyn tilsiger det, vil kunne ske normering af stillinger for teknikumingeniører i 23. lønningsklasse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslag til normeringslov for finansåret 1964-65

vedtoges enstemmigt med 143 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Forslag til lov om ændringer i lov om lønninger og pensioner m. v. til statens tjenestemænd

vedtoges enstemmigt med 145 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring i lov om folkekirkens lønningsvæsen m. v.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 91) findes i tidenden sp. 4127).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Viggo Hauch: Det arbejdspres og de arbejdsvilkår i øvrigt, som tingets medlemmer for tiden er stillet over for, er af en sådan art, at jeg ikke tror, nogen socialdemokratisk fagforeningsformand ville tillade, at hans fagforenings medlemmer blev stillet over for et tilsvarende morakeri. Det mener altså en socialdemokratisk ledet regering at kunne gøre over for folketingets medlemmer med den risiko for fejl, der derved opstår. Dette er baggrunden for et par bemærkninger, jeg gerne vil fremsætte forud for afstemningen om dette lovforslag.

Da den højtærede kirkeminister i sin tid fremsatte sit forslag om ændring i lov om folkekirkens lønningsvæsen, indeholdt det kun en ganske stiltfærdig ændring. Under udvalgsbehandlingen i lønningsudvalget stillede den højtærede kirkeminister yderligere et ændringsforslag til lovforslaget om forhøjelse af et rådighedsbeløb i lovens § 81 fra 50.000 kr. til 160.000 kr. I de bemærkninger, hvormed den højtærede kirkeminister ledsagede sit ændringsforslag, og som er aftrykt i betænkningen, anføres, at det drejer sig om et rådighedsbeløb, som den højtærede kirkeminister har haft til afholdelse af udgifter ved kirkelige møder i udlandet, og nu føjer den højtærede kirkeminister til, at der ikke har været et tilsvarende rådighedsbeløb til afholdelse af udgifter vedrørende tilsvarende møder her i landet, og at kirkeministeriet derfor ret jævnlige må rette henvendelse til de bevilgende myndigheder om beløb til sådanne møder m. v. Da denne fremgangsmåde findes ret upraktisk, også når man tager i betragtning, at det drejer sig om meget beskedne beløb, foreslås det, at disse fremtidig afholdes af den i § 81, stk. 1,

i lov om folkekirkens lønningsvæsen m.v. nævnte rådighedssum til kirkelige formål. Af den foreslåede forhøjelse på i alt 110.000 kr. er 60.000 kr. tænkt reserveret til dette formål. Da den omhandlede rådighedssum også i øvrigt har vist sig utilstrækkelig, er den med henblik på andre formål af kirkelig kulturel art foreslået forhøjet med 50.000 kr.

Stillet over for disse bemærkninger til ændringsforslaget fandt hverken mit parti eller jeg i folketingets lønningsudvalg at burde tage afstand fra forslaget, og vi tiltrådte det. Det var tanken, at der inden anden behandling skulle have været afholdt et møde i lønningsudvalget, men på grund af det stigende arbejdspres var det ikke muligt at holde det, forinden vi havde givet vor tilslutning ved anden behandling. Umiddelbart efter blev der afholdt et udvalgsmøde, hvor der til yderligere belysning af spørgsmålet blev forelagt bemærkninger, som vi finder anledning til at kommentere, idet den højtærede kirkeminister i anden omgang for lønningsudvalget forelagde et notat, hvori det hedder — jeg beder om formandens tilladelse til at citere —:

„Også bortset fra den omtalte mødevirksomhed i ind- og udland og andre former for kirkelig repræsentation er der nu og da brug for ikke helt ubetydelige beløb til specielle opgaver, som jeg ikke finder at burde bebyrde statens bevilgende myndigheder med. Jeg skal i denne forbindelse nævne den store internationale arkitektkonkurrence, som kirkeministeriet for et par år siden tog initiativet til afholdelse af. Det er under overvejelse at lade det ved denne konkurrence som nr. 1 præmierede forslag bringe til udførelse i forbindelse med indretning af efteruddannelsesinstituttet for præster på Vatelunden i Søllerød sogn, men det forudsætter vidtløftige tekniske og kunstneriske eksperimenter af en sådan art, at det ikke kan forlanges, at beboerne i Søllerød selv skal bære det. Gennem disse eksperimenter vil man samle erfaring, som kan komme også andet kirkebyggeri og muligvis byggeri i det hele taget til gode. Den omtalte arkitektkonkurrence har man tænkt efterfulgt af en anden mere